

— se pojmem „severní území“ rozumí část Kyperské republiky, nad níž vláda Kyperské republiky nevykonává skutečnou kontrolu.

Brání pozastavení uplatňování *acquis communautaire* na severním území stanovené v čl. 1 odst. 1 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení Kypru k Evropské unii z roku 2003 soudem členského státu uznat a vykonat rozhodnutí vydané soudem Kyperské republiky se sídlem na území kontrolovaném vládou s ohledem na pozemek nacházející se na severním území, pokud je žádost o takové uznání a výkon podána podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení č. 44/2001“), jež je součástí *acquis communautaire*?

2. Opravňuje nebo zavazuje čl. 35 odst. 1 nařízení č. 44/2001 soud členského státu, aby odmítl uznat a vykonat rozhodnutí vydané soudy jiného členského státu, pokud jde o pozemek nacházející se v části území posledně jmenovaného členského státu, nad níž vláda takového členského státu nevykonává skutečnou kontrolu? Je takové rozhodnutí zejména v rozporu s článkem 22 nařízení č. 44/2001?

3. Je možné podle čl. 34 odst. 1 nařízení č. 44/2001 odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí soudu členského státu, který má sídlo v oblasti takového státu, nad níž vláda uvedeného státu vykonává skutečnou kontrolu, týkající se pozemku nacházejícího se v části území tohoto státu, nad níž vláda takového státu nevykonává skutečnou kontrolu, z důvodu, že toto rozhodnutí nemůže být v praxi vykonáno na území, kde se takový pozemek nachází, přestože je toto rozhodnutí vykonatelné na území členského státu kontrolovaném vládou?

4. V případě, že

— bylo proti odpůrci vydáno rozhodnutí pro zmeškání,

— odpůrce následně podal před soudem státu, kde bylo takové rozhodnutí vydáno, proti rozhodnutí pro zmeškání opravný prostředek, avšak

— takovému opravnému prostředku nebylo po úplném a řádném projednání vyhověno z důvodu, že nebyla prokázána jakákoli dostatečná obhajoba (což je podle vnitrostátního práva podmínkou zrušení takového rozhodnutí),

může se takový odpůrce bránit výkonu původního rozhodnutí pro zmeškání nebo rozhodnutí o návrhu na zrušení

rozhodnutí pro zmeškání podle čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001 z důvodu, že mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení v dostatečném časovém předstihu před vydáním původního rozhodnutí pro zmeškání a takovým způsobem, který by mu umožnil přípravu na jednání před soudem? Má na odpověď vliv skutečnost, že předmětem jednání bylo pouze posouzení obhajoby odpůrce[?]

5. Jaké faktory jsou relevantní pro uplatnění kritéria stanoveného v čl. 34 odst. 2 nařízení č. 44/2001, tedy zda byl žalovanému „doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem“? Zejména:

a) pokud odpůrci byla ve skutečnosti doručena předmětná písemnost, je namíste přihlédnout k jednání (či opomínutí) odpůrce či jeho právních zástupců po okamžiku doručení?

b) jaký má případně význam určité jednání či obtíže odpůrce nebo jeho právních zástupců?

c) je relevantní, že právní zástupce odpůrce se mohl dostavit k soudu před vydáním rozhodnutí pro zmeškání?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1.

Žaloba podaná dne 13. září 2007 – Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-423/07)

(2007/C 297/35)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Kukovec, zmocněnec, a M. Canal Fontcuberta, advokátka)

Žalované: Španělské království

Návrhová žádání žalobkyně

— Určit, že Španělské království tím, že mezi stavební práce, na které měla být udělena koncese, ve vyhlášení koncese a v zadávací dokumentaci pro zadání správní koncese na výstavbu, údržbu a provozování spojení dálnice A-6 se Segoví a Ávilou, jakož i na údržbu a provozování úseku Villalba-Adanero na této dálnici nezahrnulo práce, které byly později zadány, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 3 a čl. 11 odst. 3, 6, 7, 11 a 12 směrnice 93/37/EHS⁽¹⁾, jakož i ze zásad Smlouvy o ES, zejména ze zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace;

— uložit Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na základě královského nařízení 1274/1999 ze dne 5. listopadu 1999 udělilo Ministerio de Fomento (ministerstvo pro infrastrukturu a dopravu) správní koncesi na výstavbu, údržbu a provozování těchto úseků placené dálnice: spojení placené dálnice A-6 se Segoví a spojení placené dálnice A-6 s Ávilou, a na údržbu a provozování placené dálnice A-6 v úseku Villalba-Adanero od roku 2018. V rámci udělení této koncese byla zadána řada stavebních prací, které nebyly vyhlášeny, a to v hodnotě vyšší, než je celková hodnota zveřejněných prací, a které jsou částečně mimo oblast, jež je předmětem koncese.

Komise jednak tvrdí, že Španělské království tím, že zadalo práce bez předchozího zveřejnění, porušilo článek 3 směrnice 93/37, a v důsledku toho i čl. 11 odst. 3, 6, 7, 11 a 12 téže směrnice. Komise tvrdí, že všechny zadávané práce měly být zveřejněny v Úředním věstníku v souladu se směrnicí 93/37.

Krom toho má Komise za to, že ve zveřejněném vyhlášení ani ve zveřejněné zadávací dokumentaci není žádný údaj, jenž by umožňoval uchazečům podávat nabídky na stavební práce v úsecích mimo spojení placené dálnice A-6 se Segoví a Ávilou, které byly později zadány. Komise se tedy domnívá, že španělské orgány tím, že přijaly nabídku, která se zjevně odchyluje od základních podmínek stanovených ve zveřejněném vyhlášení a zadávací dokumentaci, porušily zásadu rovného zacházení.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/37/EHS ze dne 14. června 1993 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce (Úř. věst. L 199, s. 54; Zvl. vyd. 06/02, s. 163).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court dne 14. září 2007 – The Queen na žádost Marka Horvatha v. Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Věc C-428/07)

(2007/C 297/36)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mark Horvath

Žalovaný: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Předběžné otázky

1) V případě, že členský stát zavedl systém decentralizace veřejné správy, v jehož rámci si centrální orgány státní správy ponechávají pravomoc jednat s ohledem na celé území tohoto členského státu, s cílem zajistit splnění povinností tohoto členského státu vyplývajících z práva Společenství, ve vztahu k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001⁽¹⁾ (Úř. věst. L 270, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) (dále jen „nařízení Rady“):

a) Může členský stát zahrnout požadavky týkající se údržby viditelných veřejných cest do svých norem dobrého zemědělského a ekologického stavu podle článku 5 a přílohy IV nařízení Rady č. 1782/2003?